

אמר, ודאי הגלות נמשך, ועל זה [צפרי השם] לא זוות עד שלטונו העמים עזורי עבודת כוכבים ומזלות עבר מהעולם, ומה? עד שיגיע היום שהקדוש ברוך הוא מעריך דיניו בימים, שבתובו (ויריה ז) והיה יום אחד הוא יודע לה' לא יום ולא לילה. עד שהחיי הולכים, שמעו קול אחד שהיה אומר: שלחת הדין הגעה בדיןינו. יצאה שלחת את ורפה את אותה האפור. אמר, ודאי כמו שפטוב (דניאל ז) וגנתה לשפטת האש.

אמר רבי יוסף, לא הגללה הקדושים ברוך הוא את ישראל אלא בזמן נמצאה ביניהם אמונה, שלגמונעה ביןיהם האמונה, בכיוול, כך נמצא בכל, שפטוב (ישעה ח) וכפר בrichtם את מותם. אמר רבי חייא, מה שפטוב בלוע המות לנצח? אמר לו, כשיורר הקדושים ברוך הוא אה ימינו, ימנע מות מקווים, ולא תתעורר ימין זו אלא כשיתעוררו ישראל בימינו של הקדוש ברוך הוא, ומה זה? תורה שפטוב בה (בריטים לו) מימינו אש דת למו. באוטו זמן (תהלים קי) ימי ה' עשה חיל וגוי, לא אמות כי אחיה ואספָר מעשיה.

למְנֻן, אותו הצדיק שהקדוש ברוך הוא מתרצה בו, והברוז קורא עליו שלשים ימים בין צדיקין אין העדן, כל הצדיקים שمحים, כל הצדיקים באים ומעטרים מקומו של אותו הצדיק עד שיבא למדר את דיורו ביניהם. ואם רשות הוא, הברוז קורא עליו בגיהנם שלשים יום עליו, וכל קרשעים כלם עצובים.

למידר דיוריה בינייה. ואי חייכא הוא, ברוז קרי עלייה בגיהנם תלתין יומין (עליה), וכליה חייכיא, כליה עציבין.

שלוי לא בטרתי. אמר, ודאי גלויתא אתחמש, רעל דא (ס"א ד) צפרי שמייא לא אעדוי, עד دي שלטנותא דעתני עובדי עבודת כוכבים ומזלות אעדיאו מן עלמא. ואימת, עד היימטי יומא דקדשא בריך הוא אתער הינוי בעלמא. דכתיב, (ויריה ז) והיה يوم אחד הוא יודע לה' לא יום ולא לילה.

עד דהו אזלין, שמעו חד קלא דהוה אמר, אוקידא דקורפיטרא מטא בדיןוי, נפק חד שלחובא, ואוקיד לההוא צפורה. אמר, ודאי, כמה דכתיב, (דניאל ז) ויהיבת ליקdet אשא.

אמר רבי יוסף, לא אגלי קדשא בריך הוא לישראל, אלא בזמן דלא אשטכח מהימניא בינייה. פדר אתמנע מהימניא בינייהו, בכיוול, וכי אשטכח בכלל. דכתיב, (ישעה ח) וכפר בrichtם את מותם.

אמר רבי חייא, מי דכתיב, (ישעה ח) בלוע המות לנצח. אמר ליה, פדר יתער קדשא בריך הוא ימינה דיליה, אתמנע מותא מן עלמא. ולא יתער האי ימינה, אלא כדרעון ישראל בימינה דקדשא בריך הוא, ומאי ניה תורה, דכתיב בה, (דברים לו) מימינו אש דת למו. בההוא זמנה, (תהלים קי) ימי ה' עשה חיל וגוי, לא אמות כי אחיה ואספָר מעשיה.

חנא, ההוא זבאה דקדשא בריך הוא אטרעי ביה, וכרוזא קרי עלייה, תלתין יומין, בגין צדיקיא בגנטא דעדן. כלחו צדיקיא חדאן, כלחו צדיקיא אתיין, ומעטרן דוכתיה דההוא צדיקיא, עד דיתמי למידר דיוריה בינייה. ואי חייכא הוא, ברוז קרי עלייה בגיהנם תלתין יומין (עליה), וכליה חייכיא, כליה עציבין.